

UN SFERT DE VEAC DE ACTIVITATE A MUZEULUI DE ISTORIE A PARTIDULUI COMUNIST A MIȘCĂRII REVOLUȚIONARE ȘI DEMOCRATICE DIN ROMÂNIA

ANIVERSAREA A 25 DE ANI DE LA ÎNFIINȚAREA MUZEULUI DE ISTORIE A PARTIDULUI COMUNIST, A MIȘCĂRII REVOLUȚIONARE ȘI DEMOCRATICE DIN ROMÂNIA

Elisabeta SIMION, Ion ARDELEANU

La 11 iunie a.c. s-au împlinit 25 de ani de la înființarea Muzeului de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România. Cu acest prilej s-a acordat muzeului de către Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România, „Ordinul Muncii” clasa I. Înalta distincție a fost înmănată de tovarășul Miron Constantinescu, vicepreședinte al Consiliului de Stat. În numele Comitetului Central, al Consiliului de Stat și al tovarășului Nicolae Ceaușescu, personal, tovarășul Miron Constantinescu a transmis calde felicitări colectivului muzeului, urarea de noi succese în nobila acțiune de educație social-politică a oamenilor muncii și de cercetare științifică a istoriei poporului nostru.

În aceeași zi a avut loc o adunare festivă la care au participat militanți ai mișcării muncitorești, reprezentanți ai unor instituții centrale, muzee din Capitală și din țară, istorici, cadre didactice, activiști de partid și de stat, oameni de știință și cultură. Cuvîntul de deschidere a fost rostit de tovarășul Ion Popescu-Puțuri, directorul Institutului de studii istorice și social-politice de pe lângă C.C. al P.C.R., care a arătat că Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România reflectă prin exponatele sale procesul istoric de dezvoltare a mișcării muncitorești în strînsă legătură cu viața social-politică, economică și spirituală a poporului, redă, în linii fundamentale, drumul parcurs în ultimul sfert de veac de cercetarea și gîndirea istorică marxist-leninistă din țara noastră. Tovarășul Nicolae Cioroiu, directorul muzeului, a prezentat un amplu referat privind activitatea desfășurată în decursul celor 25 de ani de colectivul acestei prestigioase instituții muzeale.

Au adresat cuvînte de salut colectivului muzeului sărbătorit, Virgil Cazacu, prim adjunct al Ministerului Educației și Învățămîntului, Ion Jinga, vicepreședinte al Consiliului Culturii și Educației Socialiste, Iosif Walter, secretar al C.C. al U.T.C., Iuliu Furo, vicepreședinte al Consiliului Național al Pionierilor, Florian Georgescu, director al Muzeului de istorie al R. S. România, Victor Militaru, director al Muzeului militar central, Ion Arhip, director al Complexului muzeistic Iași, George Protopopescu, director adjunct al Muzeului de istorie al Transilvaniei. Au adresat scrisori de salut : Direcția generală a Arhivelor Statului, Universitatea Craiova, precum și conducerile unor muzee din țară, ale unor publicații etc.

În continuare, timp de două zile a avut loc dezbateră științifică cu tema : „Cercetarea științifică muzeistică și contribuția sa la cunoașterea istoriei patriei, a istoriei mișcării muncitorești, a partidului comunist”.

Referatele, comunicările, intervențiile prezentate la un nivel științific deosebit au reflectat rezultatele obținute în munca de cercetare științifică, de organizare a secțiilor de istorie modernă și contemporană, contribuția muzeelor la educarea maselor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.

Referatul *Cercetarea științifică muzeistică și contribuția sa la cunoașterea istoriei patriei, a istoriei mișcării muncitorești, a partidului comunist*, prezentat de conf. univ. Ion Ardeleanu, director adjunct și dr. Elena Georgescu, cercetător științific la Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România a reliefat contribuția înaintașilor muzeografiei românești la cunoașterea istoriei patriei. De asemenea a fost subliniat rolul cercetării științifice muzeistice la elucidarea unor probleme fundamentale ale istoriei comunei primitive, a etnogenezei poporului român, istoria feudalismului, precum și a cunoașterii unor evenimente cruciale ale istoriei și luptei poporului nostru : răscoala

Conferirea Ordinului Muncii clasa I, Muzeului de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România, cu prilejul împlinirii a 25 de ani de la înființarea sa — iulie 1973

a activității muzeografice — munca de expunere științifică a patrimoniului muzeal în fața publicului vizitator. Principiile prezentate au fost argumentate cu exemple din rezultatele obținute de Muzeul de istorie din Galați.

Nora Zizi Munteanu, cercetător științific la Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România, în referatul *Integrarea istoriei mișcării muncitorești, a partidului comunist în istoria patriei și modul ei de reflectare în muzee*, a subliniat raportul dintre istoria mișcării muncitorești, a partidului comunist și istoria patriei, reflectarea în muzee.

Prezentarea istoriei mișcării muncitorești, a partidului comunist în strinsă legătură cu activitatea celorlalte forțe revoluționare, democratice, progresiste, care au contribuit la dezvoltarea societății — arăta autoarea — trebuie făcută în mod diferențiat, atât ca număr de expozate, cât și ca spațiu în muzeul de istoria patriei, în muzeul de istoria partidului sau în muzeele județene sau locale, pentru ca proporția între problematica istoriei patriei și aceea a istoriei mișcării muncitorești să concorde cu profilul tematic al fiecăruia în parte.

Julian Antonescu, director adjunct al Direcției așezămintelor culturale din Consiliul Culturii și Educației Socialiste, în comunicarea *Implicarea secțiilor de istorie veche și medie în demonstrația științifică a muzeelor în care accentul cade pe epoca modernă și contemporană*, pornind de la realizările muzeografiei din țara noastră, a demonstrat cu argumente convingătoare însemnătatea prezentării în muzee în mod unitar a istoriei dezvoltării societății omenesci până în contemporaneitate. În același timp, evidențiind experiența pozitivă obținută de Muzeul de istorie din Blaj, în legătură cu prezentarea Școlii ardeleni și a revoluției din 1848, a subliniat semnificația deosebită a secției de arheologie de la acest muzeu în realizarea căreia s-a pus accentul pe mărturiile daco-romane.

Comunicarea *Integrarea istoriei mișcării muncitorești, a partidului comunist în istoria patriei și modul de reflectare în muzee — problemă esențială pentru organizarea expoziției permanente de istorie modernă și contemporană*, de Luchian Deaconu, directorul Muzeului Olteniei și Cezar Avram, muzeograf, a ilustrat câteva probleme pe care a încercat să le soluționeze muzeul respectiv în prezentarea istoriei locale, în integrarea mișcării muncitorești în expoziția de bază a secției de istorie contemporană.

În comunicarea *Prezentarea principalelor momente din istoria patriei în muzeele regionale și județene*, Ion Don, muzeograf principal, și Gheorghe Pirvulescu, cercetător științific la Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România, s-au referit la două probleme pe care le ridică organizarea muzeelor zonale și anume: 1) cu ce material ilustrăm evenimentele dominante ale istoriei și 2) cum le prezentăm din punct de vedere arhitectural și grafic.

Comunicarea *Reflectarea activității ilegale a P.C.R. în Muzeul de istorie al R. S. România*, elaborată de Elena Istrătescu și Mihail Panait, muzeografi la Muzeul de istorie al R. S. România, constituie o expunere a tematicii muzeului pentru perioada 1918—1944, insistând asupra modului de prezentare a unor momente de o deosebită semnificație din istoria partidului comunist. Fără a formula soluții noi de rezolvare a unei astfel de probleme — cum este integrarea istoriei mișcării muncitorești, a Partidului Comunist Român în istoria patriei — comunicarea reprezintă sinteza unei experiențe valoroase ce poate constitui un model în organizarea secțiilor de istorie modernă și contemporană.

O problematică mai puțin dezbătută în muzeografie a fost abordată de H. Rabinovici și C. Drăgușin, cercetători științifici la Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România, în comunicarea *Prezentarea în muzeele de istorie a tradițiilor internaționaliste ale mișcării*

de la 1784, mișcarea revoluționară din 1821, revoluția română din 1848, unirea Moldovei cu Țara Românească în 1859, războiul de independență din 1877—1878, lupta pentru desăvârșirea unității de stat etc. Totodată autorii au reliefat însemnătatea orientării activității de cercetare științifică muzeistică pentru cunoașterea și prezentarea în muzeele de istorie a mișcării muncitorești, revoluționare, a activității Partidului Comunist Român, pentru îmbogățirea fondurilor muzeistice, organizarea de expoziții.

Margareta Guziec, muzeograf la Muzeul de istorie Galați, în comunicarea *Cercetarea științifică muzeistică și contribuția sa la cunoașterea istoriei locale*, evidențiază necesitatea intensificării muncii de cercetare științifică în secțiile de istorie modernă și contemporană ale muzeelor județene pentru depistarea de noi documente și obiecte muzeistice și valorificarea lor în expoziții permanente. Muzeograful nu trebuie să se limiteze numai la interpretarea conținutului științific al documentului, ci să-i stabilească adevărata sa valoare muzeistică, creînd prin aceasta o serioasă fundamentare științifică pentru cealaltă latură

muncitorești din România. „În oglindirea internaționalismului mișcării noastre muncitorești — relevă autorii — trebuie avut în vedere pe de o parte legăturile stabilite de aceasta pe plan internațional, încă din perioada de început a organizării sale, puternicele sale acțiuni de solidaritate și de sprijinire directă a luptei proletariului din alte țări, iar, pe de altă parte, trebuie ilustrate acțiunile de simpatie și de sprijin material și moral de care s-a bucurat mișcarea muncitorească, democratică din țara noastră pe plan internațional”.

„Oglindirea multilaterală a activității mișcării muncitorești, a partidului comunist în anii ilegalității — se arată în comunicarea *Documentul tipărit, exponat indispensabil reflectării luptei P.C.R. în ilegalitate*, de Maria Arimia și Lidia Caraciuc, cercetători științifici la Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România — nu poate fi realizată decât prin folosirea armonioasă a tuturor categoriilor de piese muzeistice, printre care un loc important îl ocupă documentul”. Evidențiind rolul important al documentului tipărit într-un muzeu de istorie, autorii prezintă câteva modalități de expunere a acestora într-o anumită ambianță, prin grupări de documente, obiecte și alte exponate care ilustrează o idee sau un eveniment.

În comunicarea *Oglindirea istoriei contemporane în muzeu*, Ioan Lupescu, director adjunct al Muzeului de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România, pe baza experienței din ultimii ani obținută în muzeele de istorie, a dezbaterilor din revistele științifice și îndeosebi din „Revista muzeelor” în legătură cu organizarea muzeelor de istorie, a expus unele puncte de vedere cu privire la periodizarea istoriei contemporane și unele tipuri de exponate specifice celei mai noi secții muzeale.

O problemă majoră a muzeografiei românești a fost prezentată de conf. univ. dr. Gh. I. Ioniță în comunicarea *Organizarea secțiilor de istorie contemporană în muzeele de profil — sarcină actuală de stringență însemnate și răspundere pentru colectivele tuturor unităților muzeistice din România*.

Subliniind că „ceea ce înfăptuim și s-a înfăptuit în ultimele decenii constituie istorie în sensul cel mai profund al cuvîntului” combate optica greșită în care au privit și privesc încă unii factori de răspundere muzeistică organizarea secțiilor de istorie contemporană în muzeele de istorie. De asemenea, a apreciat că nu pot fi convingătoare explicațiile care încearcă să justifice această lacună a rețelei noastre muzeale, prin faptul că istoria contemporană nu s-ar preta la expunere muzeistică, lipsa spațiului etc., explicații care dezangajează colectivele de la preocuparea pentru prezentarea integrală a istoriei patriei. „Muzeografia — conchide autorul — are ca sarcină imediată organizarea în fiecare colț de țară a secțiilor de istorie contemporană, care să lege și mai strîns trecutul de prezent, prezentul de viitor, operă fundamentală pentru educarea comunistă a maselor largi, îndeosebi a tineretului”.

Autorul comunicării *Considerații tematice privind organizarea secției de istorie contemporană la Muzeul de istorie al R. S. România*, Gavrilă Sarafolean, șef de secție la Muzeul de istorie al R. S. România, arată că în privința principiului tematic de organizare s-a procedat la îmbinarea criteriului cronologic cu cel pe probleme, care „permite vizitatorului să înțeleagă mult mai bine și mai clar cauzalitatea fenomenelor și evenimentelor istorice, interdependența dintre ele și consecințele pe care le au sau le-au avut asupra evoluției ulterioare a societății”. Strîns legat de stabilirea principiului tematic este tratată și problema repartizării spațiului pentru secția respectivă, căreia i s-a acordat o suprafață de expunere de 1 300 m², reprezentînd circa 20 % din totalul spațiului de expunere al muzeului.

O reală contribuție a adus în dezbaterile științifice comunicarea *Exponatul muzeistic și criteriile de colecționare și valorificare* prezentată de Lya Benjamin, cercetător științific și Stelian Popescu, șef de secție la Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România. Autorii, pe baza unei investigații teoretice complexe cu deosebite judecăți de valoare, încărcate de experiența muzeografică din țara noastră și din străinătate au subliniat rolul și semnificația documentului scris, fotografiei, reconstituirilor în muzeul de istorie — a semnificației muzeului de atmosferă. Totodată au reliefat necesitatea realizării în expoziția muzeală a unei comunicări nemijlocite între exponate — care trebuie să fie nu numai cu valoare de unicat, documentar, ci și artistic — vizual.

Comunicarea *Rolul serviciului de fonduri în constituirea patrimoniului secției de istorie contemporană*, elaborată de Aurel Împăratu, șeful Serviciului fonduri muzeistice și Valeria Stan, conservator principal la Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România a prezentat o problemă importantă pentru activitatea oricărui muzeu. Subliniind necesitatea organizării fondului muzeistic pe baze științifice odată cu înființarea muzeului, autorii motivează aceasta prin aceea că în funcție de bogăția și de valoarea patrimoniului muzeal este întocmită și ilustrată tematica muzeului respectiv. În același timp, prin depistarea și colecționarea de noi mărturii documentare, fondurile muzeistice constituie izvorul îmbogățirii și perfecționării continue a expoziției de bază sau pentru alcătuirea unor expoziții temporare ilustrate cit mai diferit din punct de vedere documentar.

Ideea care s-a desprins din comunicarea *Exponatul muzeistic al istoriei zilelor noastre* elaborată de Chira Jurcă, cercetător științific la Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România a fost aceea că muzeografia, cu mijloacele sale specifice, va trebui să-și sporească contribuția la prezentarea istoriei zilelor noastre. Se impune cu necesitate prezența muzeografului

Prezidiul adunării festive consacrate aniversării muzeului

Vedere generală a sălii a 5-a a muzeului (1918–1933) ►

în diferite locuri și momente importante ale istoriei pe care noi o făurim astăzi, pentru a culege mărturii documentare cu valoare muzeistică. „Această obligație a muzeografului — precizează autorul — decurge atît din necesitatea de a ilustra acum în muzeu istoria zilelor noastre, cît și de a aduna exponate care să servească în același scop generațiilor viitoare”.

Referatul *Rolul muzeului de istorie în educarea maselor în spiritul patriotismului și internaționalismului*, elaborat de cercetătorii științifici Mihai Bondrea, Elisabeta Ioniță, Constantin Safta de la Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România a pus în dezbatere aspecte de deosebită semnificație în activitatea muzeelor de istorie. În argumentarea prezentată, autorii au subliniat importanța evidențierii prin procedee specifice a momentelor de seamă ale istoriei patriei și a istoriei mișcării muncitorești din țara noastră, care trebuie cunoscute de vizitatori și îndeosebi de elevi, studenți, tineri din fabrici și de pe ogoare, precum și necesitatea unei expuneri precise, clare și cu deosebită căldură a lectorului. Referatul a reliefat, prin propria experiență a autorilor, contribuția Muzeului de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România la trezirea în rîndul vizitatorilor a dragostei față de trecutul glorios al mișcării muncitorești, al Partidului Comunist Român.

În comunicarea *Muzeul, factor activ de promovare a conștiinței sociale*, Ion T. Dragomir, directorul Muzeului de istorie Galați a subliniat faptul că muzeele de istorie, păstrătoare ale celor mai prețioase dovezi din tezaurul istoric al fiecărui popor, al fiecărei națiuni constituie un instrument deosebit de eficace științific și cultural-educativ, cu multiple valențe, în formarea și dezvoltarea conștiinței socialiste a maselor.

Prezentînd comunicarea *Rolul muzeului de istorie în educarea elevilor în spiritul patriotismului și internaționalismului socialist*, prof. Constantin Dinu și Ioana Lungu, cercetători la Institutul de cercetări pedagogice-București au arătat că mărturiile documentare existente în muzeele de istorie pun în contact direct pe elevi cu trecutul și prezentul, constituind materialul intuitiv de bază în înțelegerea proceselor sociale. De asemenea, au evidențiat rolul muzeelor de istorie în educarea elevilor în

Aspect general din sala a 7-a a muzeului (6 sept. 1940 — 6 martie 1945)

spiritul patriotismului și internaționalismului, în formarea lor ca viitori constructori ai societății comuniste. „Prezentarea în evoluție, pe baza pieselor muzeistice — se spune în comunicare — a progreselor realizate de poporul nostru ca rezultat al efortului comun al mai multor generații mărește încrederea în necesitatea continuării și ridicării pe o treaptă superioară a acestor tradiții valoroase”.

Comunicarea *Almanahul muzeistic — o nouă formă a muncii politico-educative desfășurate de Muzeul județean Maramureș*, redactată de Aurel Socolan, directorul muzeului și Ernest Biro, muzeograf principal a prezentat o nouă modalitate de întărire a relației muzeu-public. Almanahul muzeistic — așa cum îl definesc autorii — constă din scurte expuneri pe probleme de etnografie și istorie locală, redactate și prezentate de specialiștii muzeului în orașele și satele județului, la diferite locuri de muncă.

În comunicarea *Contribuția muzeului la educarea patriotică a militarilor și la cunoașterea concepției mișcării socialiste față de armată*, colonel Marin George de la Academia Militară a arătat că Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România „s-a dovedit pentru

Panou consacrat Conferinței Naționale a Partidului Comunist Român din 19 – 21 iulie 1972

întreaga oștire nu numai un izvor de îmbogățire a cunoștințelor despre trecutul istoric al poporului, al partidului, ci și un important instrument educativ, de cultivare a iubirii de patrie și internaționalismului socialist”. În continuare, pe baza unor documente expuse în muzeu a fost reliefată poziția mișcării socialiste și muncitorești, a partidului comunist față de armată, precum și atenția deosebită pe care partidul și statul nostru socialist o acordă întăririi capacității de apărare a țării în perioada actuală.

Z. Virgiliu Teodorescu, custodele Muzeului Arhivelor — București în comunicarea *Contribuția Muzeului Arhivelor la educarea tinerei generații în spiritul patriotismului și internaționalismului* a înfățișat unele din metodele folosite în contextul activității muzeu-public pentru cunoașterea bogatului tezaur de mărturie al istoriei și culturii poporului român.

În comunicarea *Contribuția Muzeului de istorie al R. S. România la educarea tineretului în spiritul patriotismului și internaționalismului* prezentată de Liviu Ștefănescu, șef de secție, se apreciază că „îndrumarea temeinică, sistematică și de înalt simț pedagogic, dublată de responsabilitate ideologică este

cea mai sigură cale de comunicare între sursa de bogăție imensă în semnificații educative — mărturia originală — și selea nestinsă de cunoaștere și frumos a tinerei generații". Autorul a prezentat o serie de forme din activitatea Muzeului de istorie al R. S. România: cursul „Istoria României în mărturiile originale” cursul intensiv „Istoria modernă și contemporană a României în mărturiile originale”, care au fost organizate pentru elevii școlilor generale și ai liceelor din București. Totodată au fost înfățișate rezultatele cercetărilor care au avut ca obiect influența muzeului asupra preșcolarilor, asupra diferitelor categorii de elevi, din mediul urban sau rural.

Comunicarea *Retrospectivă asupra metodelor și sistemelor arhitectural-artistice de expunere folosite la amenajarea Muzeului de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România* de arhitect Dumitru Stănescu de la Muzeul de istorie al R. S. România a tratat următoarele probleme: criteriile și sistemele arhitectural-artistice de organizare a spațiului, sistemul de expunere, condițiile în care arhitecții și ceilalți proiectanți au colaborat la realizarea expoziției de bază a muzeului respectiv.

În comunicarea *Necesitatea folosirii mijloacelor tehnice audio-vizuale în muzeele de istorie*, Silvia Furo, cercetător științific și Aurelian Teodorescu, muzeograf principal la Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România au relevat importanța folosirii mijloacelor tehnice audio-vizuale ca parte integrantă a modernizării muzeului de istorie. Precizând că mijloacele tehnice audio-vizuale sînt doar mijloace complementare, utile, care nu înlocuiesc documentul ca expонат principal, după cum nu pot substitui și nici diminua rolul muzeografului specialist, autorii au arătat că garanția eficienței lor depinde de „integrarea lor judicioasă în contextul întregii activități desfășurate în muzeu, subordonarea lor scopului propus, conținutului și specificului muzeului de istorie”.

Soluții eficiente pentru întărirea și multiplicarea relațiilor muzeu-public au fost formulate în referatul *Principalele forme de educare folosite de către muzeul de istorie* redactat de dr. George Protopopescu, director adjunct al Muzeului de istorie al Transilvaniei — Cluj, și dr. Petru Bunta, șef de secție. „Comunicarea muzeului cu masele — subliniază autorii — trebuie să devină un dialog viu, creator. Cu ajutorul și prin intermediul limbajului specific legal de prezentarea exponatelor, muzeul trebuie să determine vizitatorii să participe cât mai mult și mai activ, intelectual și emoțional, la recepționarea conținutului istoric încorporat în obiectele și documentele sale”. Autorii au argumentat amplu ideea necesității elaborării unei pedagogii muzeologice menită să asigure o metodologie adecvată procesului complex de informare și educare a vizitatorilor.

Ion Pascu, cpt. de rangul I, directorul Muzeului marinei române — Constanța, în intervenția *Rolul muzeului de istorie în educarea maselor în spiritul patriotismului socialist* a prezentat aspecte din activitatea acestui muzeu pe linia educării patriotice a vizitatorilor. Muzeul marinei române evocînd trecutul glorios al marinei noastre precum și activitatea marinarilor care au făcut cunoscute pe toate meridianele globului talentul și hărnicia poporului român oferă posibilități nelimitate de educare a vizitatorilor în spiritul dragostei față de patrie și popor.

În intervenția *Cercetarea științifică și îndrumarea în muzeu — proces unitar*, Elisabeta Simion, muzeograf la Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România a prezentat munca de cercetare și de îndrumare în muzeu ca laturi inseparabile ale aceluiași proces care se influențează și se condiționează reciproc, cu efecte dintre cele mai bune pentru rezultatele activității științifice în muzeu.

În intervenția sa dr. Ilie Rădulescu, directorul Direcției așezăminte culturale — Consiliul Culturii și Educației Socialiste, relevînd rezultatele obținute în organizarea rețelei muzeistice din țara noastră a subliniat că mai sînt încă multe de înfăptuit pentru a răspunde cerințelor puse de partid. În acest sens se impune organizarea secțiilor de istorie modernă și contemporană la toate muzeele județene de profil, organizarea muzeelor de istorie în județele în care nu există asemenea instituții. Referitor la prezentarea istoriei locale, în contextul istoriei generale a patriei, s-a precizat că „nu se poate face nici o copie mecanică a celor două muzee de importanță națională — Muzeul de istorie al R. S. România și Muzeul de istorie a partidului comunist, a mișcării revoluționare și democratice din România — dar nici cantonarea într-o istorie locală, îngustă, care pierde din vedere perspectiva istorică, istoria națională ca atare”.

În intervenție dr. Ilie Rădulescu jalonează trei direcții principale ale cercetării muzeistice: cercetarea fundamentală, cercetarea de dezvoltare și cea socio-culturală.

În încheierea dezbaterii științifice, tovarășul Ion Popescu-Puțuri, membru al C.C. al P.C.R., director al Institutului de studii istorice și social-politice de pe lângă C.C. al P.C.R., a arătat că dezbaterile științifice abordînd o tematică majoră ce preocupă muzeologia contemporană s-a dovedit o tribună fructuoasă de expunere și de confruntări constructive, de opinii care înbogălesc orizontul de cunoaștere al muzeografilor, specialiștilor din muzeu. Totodată a subliniat însemnătatea continuării pe multiple planuri a activității de cercetare științifică, necesitatea organizării la toate muzeele de istorie a secțiilor de istorie contemporană.